

Vraag: In Ps. 116:15 staat:

"Kostelijk is in de ogen des HEEREN de dood Zijner gunstgenoten".

Hoe moeten we dat Bijbelvers verstaan?

Antwoord:

Vele psalmen zijn Christocentrisch. D.w.z.: zij getuigen van Jezus Christus. Psalm 116 gaat enerzijds over het lijden en sterven van de Here Jezus. Bijv.: banden des doods (vs. 3), tranen (vs. 8), zeer bedrukt geweest (vs. 10b). Daarnaast wordt de opstanding van onze Heiland (bedekt) vermeld: Bijv.: verlost (vs. 6), gered van de dood (vs. 8), ik zal wandelen ... in het land der levenden (vs. 9), Gij hebt mijn banden losgemaakt (vs. 16).

In Ps. 116:10 staat: "Ik heb geloofd, daarom sprak ik ...". Deze woorden getuigen van het geloof van Jezus Christus, zoals o.a. vermeld in Rom. 3:22,26 en Gal. 2:16.

Ps. 116:13 spreekt van "de beker der verlossingen", nl. de verlossing uit de dood en van de macht van de satan en verwijst tevens naar de drinkbeker met de wijn, die het bloed van het nieuwe verbond uitbeeldt (Luk. 22:20).

In Gods ogen is de dood van Zijn Gunstgenoot, nl. de Here Jezus (Ps. 16:10; Uw Heilige), een zeer kostelijke zaak (d.w.z. dierbaar, van grote waarde), omdat Hij daarin Zijn rechtvaardigheid heeft betoond (Rom. 3:26) en omdat er daardoor verzoening met God mogelijk is geworden (Rom. 5:10,11; 2 Kor. 5:19-21). Er staat echter "gunstgenoten" (meervoud). M.a.w.: het gaat niet (alleen) over de Here Jezus. Een gunstgenoot is een heilige; iemand die door geloof deel heeft aan Gods gunst (genade).

Als we doorlezen in Ps. 116:14 vinden we geschreven, dat de opgestane Heer aan God Zijn geloften betaalt. Dat getuigt van Zijn offerande (overgave) en dankzegging. De Heer doet dat in tegenwoordigheid van al Zijn volk. Dat volk (sinds de opstanding van Christus) is de Gemeente (Hand. 15:14). De gelovigen van de Gemeente, het lichaam van Christus, zijn de gunstgenoten.

Nu is het zo, dat er door de eeuwen heen gelovigen zijn geweest, die vanwege hun geloof gedood werden. Dat was tot Gods eer en daarom kostelijk in Zijn ogen. Hij werd erdoor verheerlijkt (1Petr. 4:14) en zij zullen daarvoor bij de rechterstoel van Christus heerlijkheid ontvangen (2 Kor. 5:10).

Het begrip "dood" in de Schrift hoeft niet altijd op de lichamelijke dood te wijzen. Bijv.: "Laat de (geestelijke) doden hun (lichamelijke) doden begraven" (Matth. 8:22); de mens is van nature "dood in zonden en misdaden" (Ef. 2:1); de verloren zoon was dood (had geen contact met zijn vader), maar is bij zijn terugkeer weder levend geworden (Luk. 15:32).

Ps. 116:10 wordt in 2 Kor. 4:13 geciteerd. Er staat:

"Dewijl wij nu denzelfden Geest des geloofs hebben, gelijk er geschreven is: Ik heb geloofd, daarom heb ik gesproken; zo geloven wij ook, daarom spreken wij ook".

Uit de context van 2 Kor. 4 krijgen we tevens meer licht op de uitdrukking: "de dood Zijner gunstgenoten". Het gaat om het lijden ter wille van het geloof in Christus. 2 Kor. 4:8,9 spreken van verdrukking, vervolging en nedergeworpen worden. In 2 Kor. 4:10,11 staat:

10 Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden.

11 Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden.

Paulus noemt dit in Fil. 3:8: "Zijn dood gelijkvormig wordende". Het lijden van Christus wordt hierboven met de begrippen "doding" en "dood" weergegeven. Het afsterven aan de oude mens als gevolg van verdrukking, leidt tegelijkertijd tot groei van de nieuwe mens. Christus krijgt in de gelovige meer en meer gestalte (Gal. 4:19). De dood van Zijn gunstgenoten is kostelijk in Gods ogen, omdat het er tevens toe leidt, dat reeds nu het (eeuwige) leven van Jezus in ons sterfelijk lichaam geopenbaard wordt. Dat is tot Gods eer en is daarom zeer waardevol voor Hem.